உ

கணபதி துணை.

திருச்செந்தினிரோட்டகயமகவந்தாதி.

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

இது

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்கள்

செய்த உரையுடன்

சிதம்பரசைவப்பிரகாசவித்தியாசாலைத் தருமபரிபாலகர்

விசுவநாதபிள்ளையால்

சென்னபட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

௧௦-ம் பதிப்பு.

இரத்தாக்ஷி௵ வைகாசி௴.

(Copyright Registered.)

1924

உ

கணபதி துணை.

திருச்செந்தினிரோட்டகயமகவந்தாதி

மூலமும் உரையும்

காப்பு.

கொற்றவருணைநின் றன்றுழக்கியகொக்குருவைச்
செற்றவரு ணையன்னசெவ்வேற்படைச்செந்திலர்க்கு
முற்றவருணையந்தாதியென் றுமுதிர்மதப்பேர்
பெற்றவருணையானனத்தாதியைப்பேசுவனே.

இதன் பதப்பொருள். அன்று கொற்ற வருணை நின்று உழக்கிய கொக்குருவைச் செற்ற - (யுத்தஞ்செய்த) அக்காலத்து வெற்றியையுடைய சமுத்திரராசனைக் (கடலிடத்தே) நின்று கலக்கிய மாமரவடிவாகிய சூரபத்மனைக் கொன்ற—அருணை அன்ன செவ்வேற்படைச் செந்திலர்க்கு - சூரியனைப்போன்ற சிவந்த வேலாயுதத்தையுடைய திருச்செந்தூரில் வாழும் முருகக்கடவுளுக்கு—வருணை அந்தாதி முற்ற - (நான் பாடத்தொடங்கும்) வர்ணனையையுடைய இந்நிரோட்டகயமகவந்தாதியானது (இடையூறின்றி) முடியும்பொருட்டு,—என்றும் முதிர் மதப்பேர் பெற்ற அருள் நனை - எக்காலத்தும் முதிர்ந்த மதநீரென்று (உலகத்தார் சொல்லும்) பெயரைப் படைத்த அருள் வெள்ளமானது தோன்றி நனைக்கப்பெற்ற—ஆனனத்து ஆதியைப் பேசுவன் - யானைமுகத்தையுடைய கணபதியை (யான்) துதிப்பேன். என்றவாறு. ஏ - ஈற்றசை. அந்தாதியானது முடியும்பொருட்டுக் கணபதியைத் துதிப்பேனெனக் கூட்டுக. நிரோட்டகயமகவந்தாதி - நிரோட்டகமும் யமகமுமாகப் பாடப்படும் அந்தாதி. நிரோட்டகமாவது இதழ் முயற்சியாற்பிறக்கும் மெய்யும் உயிரும் உயிர்மெய்யும் வாராமற் பாடப்படுவது. யமகமாவது அடிமுதலெழுத்தோடு இரண்டெழுத்துமுதற் பத்தெ

மூத்திருக ஓரடிபோல நான்கடியும் பாடப்படுவது. இப்பிரபந்தத்தின் முதலிலே தனித்து நிற்கும் இக்காப்புச்செய்யுள் நிரோட்டகமுமன்று, யமகமுமன்று, திருக்கெனக் கண்டுகொள்க. திருக்காவது அடிமுதலெழுத்தொழிந்து இரண்டெழுத்துமுதற பன்னிரண்டெழுத்திருக ஓரடிபோல நான்கடியும் பாடப்படுவது.

யானைக்கண்டங்கரிசென்றேத்தெழிற்செந்திலின்றடைந்தே
யானைக்கண்டங்கரியற்கங்கயிலையையேத்தத்தகை
யானைக்கண்டங்கரிசேரெண்டிக்காக்கினற்கீநலிசை
யானைக்கண்டங்கரிதாகியசீர்க்கதியெய்தினனே.

இ - ள். யானைக்கண் தங்கு அரி சென்று ஏத்து எழிற் செந்தில் இன்று அடைந்து - வெள்ளையானையின்மேல் இருக்கின்ற இந்திரன் போய்த் துதிக்கும் அழகினையுடைய திருச்செந்தூரை இன்றைக்குச் சேர்ந்து,—யான் - நான்—ஐக்கண்டம் கரியங்கு- அழகையுடைய கழுத்தாக கரிதாகப்பெற்றவரும்—அம் கயிலையை ஏத்த தகை ஆன் ஐக்கு - அழகிய கைலாசகிரியைப்போன்ற பெருமையையுடைய இடபத்தை வாகனமாகக்கொண்ட கடவுளும—அண்டம் கரி சேர் எண்டிக்கு ஆக்கினற்கு - அண்டங்களையும் அட்ட கஜங்கள் பொருந்திய அட்டதிக்குக்களையும் சிருட்டித்தவருமாகிய பரமசிவனுக்கு—ஈ நல் இசையானைக் கண்டு- (பிரணவப்பொருளை) உபதேசித்தருளிய நன்மையாகிய கீர்த்தியையுடைய சுப்பிரமணிய சுவாமியைத தரிசித்து,—அங்கு அரிதாகிய சீர்க்கதி எய்தினன் - அவ்விடத்தே (யாவர்க்குங் கிடைத்தற்கு) அரிதாகிய சிறப்பையுடைய மோக்ஷத்தை யடைந்தேன். எ - று. நான் சுப்பிரமணியசுவாமியைத் தரிசித்து மோக்ஷத்தை யடைந்தேனெனக் கூட்டுக. (௧)

தினகரனந்தனணியிலங்காநின்றசெய்யநற்செந்
தினகரனந்தநிதியாயினனடர்சீரயிலேந்

தினகரனந்தகனைச்செற்றதாளர்திகழ்கனகா
தினகரனந்தநடனர்தனயனென்சிந்தையனே.

இ-ள். தினகரன் நந்த நனி இலங்காநின்ற செய்ய நற்செந்தில் நகரன் - சூரியன் ஒளி குன்றும்படி மிகப்பிரகாசிக்கின்ற செவ்வையாகிய நல்ல திருச்செந்திலென்னும் நகரத்தையுடையவரும்—நந்தம் நிதியாயினன் - நம்முடைய செல்வமாயினவரும்—அடற்சீர் அயில் ஏந்தின கரன் - வலிமையையுடைய சிறப்பாகிய வேலாயுதத்தைத் தரித்த கையையுடையவரும்,—அந்தகனைச் செற்ற தாளர் திகழ் கன காதில் நகர் அனந்தன் நடனர் தனயன் - இயமனை வதைத்த பாதங்களையுடையவராகியும் விளங்குகின்ற பாரத்தையுடைய செவிகளிலே அசைகின்ற அனந்தனாகிய குண்டலத்தையுடைய நடேசராகியு மிருக்கின்ற பரமசிவனுடைய குமாரருமாகிய முருகக்கடவுளானவர்—என் சிந்தையன் - என மனத்தின்கண் இருக்கின்றனர். எ-று. (௨)

சிந்தனையாகத்திசையந்தணர்க்கிறைசேரகமக
சிந்தனையாகத்தரையளித்தாடரைசென்றிரந்த
சிந்தனையாகத்திடையியைந்தான்றந்தசேயளியாற்
சிந்தனையாகத்தநற்செந்திலாய்நினைச்சேர்ந்தனனே.

இ-ள். சிந்தனை யாகத்து இசை அந்தணர்க்கு இறை - தங்கள் மனமானது வேள்வியின்கண்ணே பொருந்தப்பெற்ற பிராமணர்கட்குத் தலைவரே,—சேர் அகம கசிந்து அனை ஆகத் தரை அளித்தாள் - பொருந்திய மனங்கசிந்து மாதாவாக இப்பூமியைப்பெற்ற உமாதேவியையும்—சென்று தரை இரந்த சிந்தனை- (மாவலிச்சக்கிரவர்த்தியினிடத்திலே) போய்ப் பூமியை யாசித்த வாமனரூபத்தையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியையும்—ஆகத்திடை இயைந்தான் தந்த சேய் - தமது திருமேனியிலே (இடப்பாதியும் வலப்பாதியுமாகக்) கொண்ட பரமசிவன் பெற்ற குமாரரே,—அளியால் சிந்து அனையா - கிருபையினாலே சமுத்திரத்தைப் போன்றவரே,—கத்த - கருத்தாவே,—நற்செந்திலாய் -

நன்மையாகிய திருச்செந்தூரையுடையவரே,—நினைச் சேர்ந்தனன் - உம்மை (யான் வந்து) அடைந்தேன். எ - று. என்னைக் காத்துக்கொள்ளுமென்பது எஞ்சி நின்றது. அன்னை நினைனை என்பன அனை நினை என இடைக்குறைந்து நின்றன. (௩)

தனத்தலங்காரநிறைநாரியரந்தரத்தசைகே
தனத்தலங்காரநிகழரங்காடசெயதன்னினயத
தனத்தலங்காரதராயியங்கதத்தக்கதண்செந்திற்கந
தனத்தலங்காரனையானயனேத்திடத்தங்கினனே.

இ - ள். தனத்து அலங்கு ஆரம் நிறை நாரியர் - முலையினிடத்து அசைகின்ற முத்துமாலைகள் நிறையப்பெற்ற பெண்கள் — அந்தரத்து அசை கேதனத்து அலங்காரம் நிகழ் அரங்கு ஆட— ஆகாயத்திலே அசைகின்ற கொடிகளையுடைய அழகு விளங்குகின்ற சபையின்கண்ணே நடிக்கவும்,—செய் தன்னின் நயத்தனத்து அலம் கார் அதராய இயங்கத தக்க தண் செந்தில் கந்தன - வயல்களிலே சுகத்தையுடையனவாகிய சங்குகள் கலப்பைச்சாலிலே நிற்கின்ற சலமானது வழியாக அதிலூர்ந்து செல்லவுந் தக்க குளிர்ச்சியையுடைய திருச்செந்தூரில் வாழும் கந்தசுவாமியானவர்—அத்தலம் சார் அனையான் அயன் ஏத்திடத் தங்கினன் - அந்தஸ்தலத்தினிடத்தே மேகம்போலும விஷ்ணுமூர்த்தியும் பிரமதேவருந் துதிக்க இருந்தருளினார். எ - று. அலட ஆகுபெயர். (௪)

தங்கந்தனங்களடையத்தனியெனைத்தள்ளியங்கே
தங்கந்தனங்கடரச்சென்றனரதிந்தாரிலைகா
தங்கந்தனங்களலர்காக்கணுரெழிற்றண்செந்திலார
தங்கந்தனங்கநிகர்செக்கர்செய்சஞ்சலத்தினையே.

இ - ள். தனங்கள் தங்கம் அடையத் தனி எனைத் தள்ளி- என் முலைகள் பொன்போலும் தேமலைப்பொருந்தத் தனியாக என்னை இவ்விடத்திலே விட்டுப் பிரிந்து—அங்கே தங்கு அப்

தனங்கள் தரச் சென்றனர் - (தாம் போன) அவ்விடத்தில் இருக்கின்ற அழகிய திரவியங்களைக் கொண்டுவரும்பொருட்டுப் போன என்னுடைய நாயகர்—காதம் கந்தம் நம் கள் அலர் காக்கண் ஆர் எழில் தண் செந்திலார் தம் கந்தன் - ஓர்காததூரம் மணம் வீசுகின்ற நம்முடைய தேன்பொருந்திய பூக்கள் நந்தனவனங்களிலே நிறைந்திருக்கப் பெற்ற அழகையும் குளிர்ச்சியையுமுடைய திருச்செந்தூரில் வசிக்கின்றவர்களுடைய கந்தசுவாமியினது—அங்கம் நிகர் செக்கர் செய் சஞ்சலத்தினை அறிந்தாரிலை - திருமேனியைப்போலும் இச்செவ்வானம் எனக்குச் செய்கின்ற துக்கத்தை உணர்ந்தாரில்லை. எ - று. [தலைவன் பிரிந்துழித் தலைவி மாலைகண்டிரங்கல்.] (ரு)

சலந்தரனாகந்தரித்தார்தந்தாதன்றனதிடைச்சஞ்
சலந்தரனாகந்தரைநடந்தாலெனச்சார்ந்ததண்டன்
சலந்தரனாகந்தளரச்செற்றூர்தனயன்றலநச்
சலந்தரனாகந்தனக்கிறைசேர்செந்திறசார்ந்திடற்கே.

இ - ள். சலம் தரம் நாகம் தரித்தார் - கங்கையையுந் தலைமாலையையும் சர்ப்பத்தையும் தரித்தவரும்,—தம் தாதன் றனதிடைச் சஞ்சலம் தர - தம்முடைய அடியாராகிய மார்க்கண்டேயரிடத்திலே துக்கத்தைக் கொடுக்கும்பொருட்டு—நாகம் தரை நடந்தாலெனச் சார்ந்த தண்டன் - யானையானது பூமியிலே நடந்தாற்போலச் சேர்ந்த இயமனையும்—சலந்தரன் ஆகம் தளரச் செற்றூர் தனயன் - சலந்தரனையும் உடலஞ்சோரும்படி கொன்றவருமாகிய பரமசிவனுடைய குமாரராகியும்—தரம் நாகந் தனக்கு இறை சேர் செந்தில் தலம சார்ந்திடற்கு நச்சலம் - மேன்மையையுடைய மலைகளுக்குத் தலைவராகிய மிருக்கின்ற முருகக்கடவுள் வீற்றிருக்கும் திருச்செந்தூராகிய தலத்தையடைதற்கு யாம் விரும்பினோமில்லை. எ - று. (சு)

சாரங்கஞ்சங்கரிகட்கிச்சித்தேய்ந்தகைச்சங்கரனூர்
சாரங்கஞ்சங்கரிதாஞ்சக்கரங்கையிற்றுங்கினன்சேய்

சாரங்கஞ்சங்கரியாநண்ணினர்க்கந்தத்தந்திரத்தா
சாரங்கஞ்சங்கரிதேயெனச்செய்நின்சரண்டந்ததே.

இ - ள். சாரங்கம் சங்கரி கட்கு இச்சித்து ஏய்ந்த கைச் சங்கரனார் - மானனது உமாதேவியினது கண்ணினதழகுக்கு விரும்பிவந்திருந்தாற்போலப் பொருந்திய கையையுடைய சங்கரரும்—சாரங்கம் சங்கு அரிதாம் சக்கரம் கையில் தாங்கினன் சேய் சார் அங்கம் சங்கரியா நண்ணினர்க்கு - சார்ங்க மென்னும் வில்லையும் சங்கையும் அரிதாகிய சக்கரத்தையும் கையிலே தரித்த விஷ்ணுமூர்த்தியுடைய புதல்வனாகிய மன்மதனுடைய பொருந்திய உடலத்தைக் கொன்று (முன்போல யோகத்து) இருந்தவருமாகிய பரமசிவனுக்கு—அந்த தந்திரத்து ஆசாரம் - வேதத்தின் முடிவாகிய சைவாகமத்தினது சீலத்தை—கஞ்சம் கரிதேயெனச் செய் நின் சரண் தந்தது - செந்தாமரை மலரும் கரிதென்று சொல்லும்படி செய்கின்ற உம்முடைய பாதம் கொடுத்தது. எ - று. இரண்டாமடியிலே சார்ங்கமென்பது எதுகை நோக்கிச் சாரங்கமென ஓர் அகரம் விரியப்பெற்று நின்றது. (எ)

தந்தனஞ்சங்கையணிகரர்சேர்க்கத்தடங்கணலை
தந்தனஞ்சங்கையலரென்செய்யாடங்கச்சற்சனர்நித்
தந்தனஞ்சங்கையகலறத்தீசெந்திறசார்கதனித்
தந்தனஞ்சங்கையநகனிளையனற்றுடரற்கே.

இ - ள். சங்கை அணி கரர் தம் தனம் சேர்க்கத் தடங்கண் அலை தந்தனம் - சங்குவளையலையணிந்த கையினையுடைய பெண்கள் தங்கள் முலைகளிலே புணர்க்க அவர்களுடைய விசாலமாகிய கண்களினாலே யாம் அலைந்தோம்:—சம் கை - (இனி அவர்களோடனுபவிக்குஞ்) சுகத்தை நீ வெறுத்துவிடு;—அலர் என் - (இதனாலுண்டாகும், பழிமொழி நமக்கு ஏன்?—செய்யாள் தங்கச் சற்சனர் நித்தம் தனம் சங்கை அகல் அறத்து ஈ - இலக்குமி வசிக்கச் சன்மார்க்கமுடைய சனங்களுக்கு எப்பொழுதுந் திரவியங்களை ஐயம் நீங்கிய தருமநெறியிலே கொடு:—தனித்தந்

தன் அஞ்சு அங்கை அநகன் இளையன் நல் தாள் தரற்குச் செந்தில் சார்க - ஒற்றைக்கொம்பினையுடையவரும் ஐந்தாகிய அழகிய கையையுடைய பாவமில்லாதவருமாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய தம்பியாராகிய சுப்பிரமணியசுவாமியானவர் தம்முடைய நன்மையாகிய பாதங்களை நமக்குத் தரும்பொருட்டு அவர் வீற்றிருக்குந் திருச்செந்தூரை அடை. எ - று. (அ)

தரங்கநந்தாரனனியேற்றெழிற்செந்திற்றந்தைநிரந்
தரங்கனந்தாரகநாடினென்றேநினைசத்தியரந்
தரங்கநந்தாரநகரீசர்சேய்கிரித்தையலர்க்கந்
தரங்கனந்தாரளகஞ்சிற்றிடைசலசங்கண்களே.

இ - ள். தரங்கம் நந்து ஆரல் நனி ஏற்று எழில் செந்தில் தந்தை - கடற்றிரைகள் சங்குகளை மதிலின்மேலே மிக ஏற்றுகின்ற அழகையுடைய திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்கும் பிதாவாகியும்,—நிரந்தரம் தாரகம் நாடின் கனம் என்று நினை சத்தியர் அந்தரங்கம் நந்தா - எக்காலத்தும் பிரமஸ்வரூபத்தை விசாரிக்கில் நமக்கு மேன்மையாகுமென்று நினைக்கின்ற மெய்ஞ்ஞானிகளுடைய அந்தரங்கத்திலே கெடுதலின்றி விளங்குகின்றவரும்,—அநகர் ஈசர் - ஆணவமில்லாதவருமாகிய பரமசிவனுடைய—சேய கிரித் தையலர்க்கு-குமாரராகியுமிருக்கின்ற முருகக்கடவுளுடைய மலையிலிருக்கும் பெண்ணுக்கு - தார் அளகம் கனம் - மாலையையுடைய அளகமானது மேகத்தைப்போலும்;—சிற்றிடை அந்தரம் - சிறுமையாகிய இடையானது ஆகாயத்தைப்போலும்:—கண்கள் சலசம் - கண்களானவை செந்தாமரைமலரைப்போலும். எ - று. [தலைவியினது அவயவம் புகழ்தல்.]

சங்கங்களங்கழனிக்கரைசேர்செந்திற்றங்கினநஞ்
சங்கங்களங்கரநண்ணரன்சேயெய்தச்சார்ந்தனஞ்சற்
சங்கங்களங்கனியைநிகர்தண்டதாற்கினிய
சங்கங்களங்கரெனநின்றயாங்கணெஞ்சங்கரைந்தே.

இ - ள். சங்கங்கள் அம் கழனிக்கரை சேர் செந்தில் தங்கினம - சங்குகள் அழகையுடைய வயல்களினது கரைகளிலே பொருந்திய திருச்செந்தூரின்கண் இருந்தனம்;—நஞ்சம் கம் களம் கரம் நண் அரன் சேய் எய்த - நஞ்சும் தலையும் கழுத்திலும் கையிலும் இருக்கப்பெற்ற பரமசிவனுடைய குமாரராகிய முருகக்கடவுளை அடையும்பொருட்டு,—சரசங்கம் சார்ந்தனம் - சரசங்கத்தைச்சேர்ந்தோம:—களங்கனியைநிகர் தண்டதரற்கு இனி அசங்கம் - களாப்பழத்தைப்போலும நிறத்தையுடைய இயமனுக்கு இனி அஞ்சோம்;—களங்கமென நின்ற யாங்கள் நெஞ்சம் கரைந்து - குற்றத்தையுடையவர்களாய் நின்ற நாங்கள் மனம் உருகி. எ - று. நாங்கள் மனமுருகி இருந்தனமெனக் கூட்டுக. (௧௦)

கரத்தரிக்கங்கணங்கட்டரனூர்தந்தகந்தரழ
கரத்தரிக்கங்கணங்கண்டசெய்ச்செந்திலெங்காங்கேயாசா
கரத்தரிக்கங்கணங்கட்கயனூர்க்கெழிறகாசணிசே
கரத்தரிக்கங்கணங்கற்றிடத்தாங்கினாரைச்சத்திபே

இ - ள். கரத்து அரிக் கங்கணம் கட்டு அரனூர் தந்த கந்தர் - கையிலே சாபபமாகிய கடகத்தைக் கட்டிய பரமசிவன் பெற்ற கந்தசுவாமியும,—அழகர் - அழகையுடையவரும்,—அத்தர் - பிதாவும்,—இக்கு அங்கணம் கண்ட செய்ச் செந்தில் எங் காங்கெயர் - கரும்புகள் சேற்றினிடத்து உண்டாகப்பெற்ற வயல்களையுடைய திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்கின்ற நம்முடைய காங்கேயருமாகிய முருகக்கடவுளானவர்—சாகரத்து அரிக்கு - திருப்பாற்கடலிலே நித்திரைசெய்கின்ற விஷ்ணுமூர்த்திக்கும,—அம் கணங்கட்கு - அழகிய (தேவர்முதலிய) கணங்களுக்கும,—அயனூர்க்கு - பிரமதேவருக்கும்,—எழிற காசு அணி சேகரத்து அரிக்கு-அழகையுடைய இரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட முடியையுடைய இந்திரனுக்கும்,—அங்கு அணங்கு அற்றிட - அவ்விடத்தே (சூரன் முதலிய அசுரர்களாலுண்டாகிய) வருத

தம் நீங்கும்பொருட்டு—கைச்சத்தி தாங்கினர்-கையின்கண்ணே வேலாயுதத்தைத் தரித்தருளினார். எ - று. காங்கேயரென்பது காங்கெயரெனக் குறுக்கல்விகாரம்பெற்று நின்றது. (௧௧)

சத்திக்கரத்தனகச்சேயங்கத்தினைத்தந்தனனற்
சத்திக்கரத்தனகச்சிலையாளிதன்றாளிணைநே
சத்திக்கரத்தனகத்தையைந்தேத்தரன்றந்தகதிர்ச்
சத்திக்கரத்தனசெந்திலாய்நின்சரணஞ்சரணே.

இ - ள். சத்திக கரத்தன் அகச சேய அங்கத்தினைத் தந்தனன் - வலிமையையுடைய முதலையினது வயிற்றினுள்ளே புகுந்த பிராமணப்பிள்ளையினுடைய உடம்பை (சுந்தரமூர்த்திநாயனாருடைய திருப்பதிகத்தின் பொருட்டு) அழைத்துக்கொடுத்தவரும்—நல் சத்திக்கு அரத்தன - நன்மையாகிய (தமதிடப்பாதியிலிருக்கும்) உமாதேவிக்கு (வலப்பாதியிலே) சிவந்த ரூபமாக விளங்குகின்றவரும்,—நகச் சிலை ஆளி - மகாமேருமலையை வில்லாக ஆண்டவரும்,—தன் தாளிணை - தம்முடைய இரண்டு பாதங்களையும்—நேசத்து இக்கர் அத்தன அகத்து இசைந்து ஏத்து அரன் தந்த - அன்பினைக கருப்புவில்லையுடைய மன்மதனுக்குப் பிதாவாகிய விஷ்ணுமூர்த்தி மனசிலே பொருந்தித் துதிக்கின்ற சங்காரகர்த்தாவுமாகிய பரமசிவன் பெற்ற—கதிர்ச் சத்திக் கரத்தன - கிரணத்தையுடைய வேலாயுதத்தைத் தரித்த கையினையுடைய மலமுத்தரே,—செந்திலாய் - திருச்செந்தூரையுடையவரே,—நின் சரணே சரண - உம்முடைய பாதங்களே எனக்குப் புகலிடம். எ - று. (௧௨)

சரிதங்கையாரக்கலனந்தனந்தரித்தார்நரகே
சரிதங்கையாரக்கரிடத்தினார்தந்ததனைசெந்திலே
சரிதங்கையாரக்கணத்தின்னல்கைத்தல்சரதந்தஞ்சீச
சரிதங்கையாரக்கசிந்திசைக்கின்றதகையினர்க்கே.

இ - ள். சரி தம் கை ஆரக் கலன் தம் தனம் தரித்தார் நரகேசரி தங்கையார் இடத்தினார் - வளையலைத் தமது கையிலும்

முத்துமாலையாகிய ஆபரணத்தைத் தமது மூலையிலும் தரித்தவரும் நரசிங்கவுருவங்கொண்ட விஷ்ணுமூர்த்தியினுடைய தங்கையாருமாகிய உமாதேவியார் பொருந்திய வாமபாகத்தையுடையவராகிய—அக்கர் தந்த - சங்குமணியை அணிந்த பரமசிவன் பெற்ற—தண் செந்தில் நேசர் - குளிர்ச்சியையுடைய திருச்செந்தூரில் விருப்பத்தையுடைய முருகக்கடவுள்—இதம் கையார் - இன்பத்தை வெறுது செய்வார்;—அக்கணத்து இன்னல் கைத்தல் சரதம் - அந்தக்கணத்திலே துன்பத்தை வெறுத்தொழித்தல் சத்தியம்;—தம் சீர்ச் சரிதம் கை ஆரக் கசிந்து இசைக்கின்ற தகையினர்க்கு - தமது சிறப்பையுடைய சரித்திரத்தை ஒழுக்கம் பொருந்தும்படி மனங்கசிந்து சொல்கின்ற அன்பினையுடையவர்களுக்கு. எ - று. முருகக்கடவுள் அன்பினையுடையவர்களுக்கு இன்பத்தைச் செய்வார், துன்பத்தையொழித்தல் சத்தியமெனக் கூட்டுக. (௧௯)

இன்னந்தியங்கிநிகர்த்தசெங்கேழன்கையீரிரண்டா
யின்னந்தியங்கிரியைச்சிலையாக்கிதன்சேயெழிற்செய
யின்னந்தியங்கியிருங்கஞ்சஞ்சேர்செந்திலெந்தைதனை
யின்னந்தியங்கிசையக்கதியீந்தனனென்றனக்கே.

இ - ள். இன் அந்தி அங்கி நிகர்த்த செங்கேழன் - இனிதாகிய செவ்வானத்தையும் அக்கினியையும் போன்ற செந்நிறத்தையுடையவராகியும்,—கை ஈரிரண்டு ஆய் இல் நந்தி அம் கிரியைச் சிலையாக்கி தன் சேய - நான்கு கைகளையுடைய மாதாவையில்லாத நந்தியென்னுந் திருநாமத்தையுடையவரும் அழகையுடைய மகாமேருமலையை வில்லாகக்கொண்டவருமாகிய பரமசிவனுடைய குமாரராகிய—எழில் செய்யில் நந்து இயங்கி இரும் கஞ்சம் சேர் செந்தில் எந்தை - அழகைப்பொருந்திய வயல்களிலே சங்குகள் ஊர்ந்து சென்று பெருமையாகிய தாமரைகளிலே பொருந்தியிருக்கப்பெற்ற திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்கும் நமது பிதாவாகியுமிருக்கின்ற முருகக்கடவுளானவர்,—

தனையின நந்தி அமரு இசைய - பாசத்திறற் கெட்டுவிலந்து அந்தஸ்தலத்தினகண்ணே சேர,—என்றனக்குக் கதி ஈந்தனன் - எனக்கு மோக்ஷத்தைத் தந்தருளினார். எ - று. (கச)

தனக்கடங்காரெயில்செற்றகங்காளன்றனயனங்கந்
தனக்கடங்காதிழிதந்திக்கிளையன்றளிரெழிற்சந்
தனக்கடங்காநிறைசெந்திலினற்சேயசயிலநங்கை
தனக்கடங்காணின்நச்சாரிலேயண்ணறரணியிலே.

இ - ள். தனக்கு அடங்கார் எயில் செற்ற கங்காளன் தனயன் - தமக்கு அமையாத அசுரர்களையுடைய மும்மதில்களையும் அழித்த முழுவெலும்பை யணிந்த பரமசிவனுடைய குமாரரும்,—அம் கந்தன் - அழகைப்பொருந்திய கந்தசுவாமியும்--அகடம் காது இழி தந்திக்கு இளையன் - அந்த மதமானது காதினின்றும் சொரிகின்ற யானையாகிய விநாயகக்கடவுளுக்குத் தம்பியும்.--தளிர் எழிற சந்தனக் கடம் கா நிறை செந்திலில் நற் சேய் - தளிர்களைப்பொருந்திய அழகையுடைய சந்தனமரங்களின் காடுகளும் பூஞ்சோலைகளும நிறையப்பெற்ற திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்கும் நல்ல இளையோருமாகிய சுப்பிரமணியசுவாமியினது—சயில நங்கை தனக்கடம் காணின் - மலையிலிருக்கின்ற பெண்ணினுடைய தனமாகிய குடங்களைக் காண்பாராயின்,—அண்ணல் தரணியில் நச்சார் இலே - தலைவனே, இப்பூமியின்கண்ணே விரும்பாதாரில்லை. எ - று. [பாஙகன் தலைவியின் அவயவத்தழகை வியத்தல்.] (கரு)

தரணியனையநிறத்தண்ணலாரிரந்தன்றளந்
தரணியனையனிறைஞ்சயிலார்நற்றனிச்சிலையாந்
தரணியனையனகனையந்தரிதருதிடுகந்
தரணியனையனென்சேயலர்த்தாள்கடரித்திறைஞ்சே.

இ - ள். தரணி அனைய நிறத்து அண்ணலார் - சூரியனைப் போன்ற நிறத்தையுடைய பெருமையிற் சிறந்தவராகியும்,— அன்று இரந்து அளந்த தரணியன் அயன் இறைஞ்சு அயிலார் -

அக்காலத்து யாசித்து அளக்கப்பட்ட பூமியையுடைய விஷ்ணு மூர்த்தியும் பிரமதேவரும் வணங்குகின்ற வேலாயுதத்தை யுடையவராகியும்,—கல் தனிச் சிலையாம் தரணியன ஐ அனகன் ஆனை அந்தரி தந்திடு கந்தர் - கல்ல ஒப்பில்லாத வில்லாகிய மலையை யுடையவரும் அழகினையுடைய மலராகித்தருமாகிய பரமசிவனைச் சேர்ந்த உமாதேவி பெற்றருளிய கந்தசுவாமியாகியுமிருக்கின்ற முருகக்கடவுளே - அணி அல் - (நமக்குப்)பெருமை பொருந்திய அரணாயிருக்கின்றார்;—நெஞ்சே நையல் - மனமே; நீ வருந்தாதே;—அலாத் தாள்கள் தரித்து இறைஞ்சு—அவருடைய செந்தாமரைமலர்போலும் திருவடிகளைத் தாங்கி வணங்கு. எ-று. அல்லென்பது மதிலுக்குப் பெயராமாறு "இரவுமிருளு மிருமபின் பெயரு—மெயிலுமிரவியுமல்லென லாகும்" என்னும் பிங்கலந்தைச் சூத்திரத்தாலுணர்க. (கசு)

தரிக்கனந்தங்கலைநீள்சடைக்கைக்கனற்சங்கரனந்
தரிக்கனந்தங்கலைநீதிகள்சாற்றரன்றந்தநற்கந்
தரிக்கனந்தங்கலைநீர்ச்செய்க்கணுஞ்செந்திலார்தனையா
தரிக்கனந்தங்கலைநீத்திழந்தேங்கரச்சங்கங்களே.

இ-ள். தரிக்க நந்து அம கலை நீள் சடைக கைக்கனல் சங்கரன் - தன்னைச் சூடிக்கொண்ட மாத்திரத்தில் ஆக்கம்பெற்ற அழகிய சந்திரகலையையுடைய நீண்ட சடையையும் கையிலே பொருந்திய அக்கினியையுமுடைய சங்கரரும—அந்தரிக்கு அனந்தம் கலை நீதிகள் சாற்று அரன - உமாதேவிக்கு முடிவில்லாத சாத்திரமார்க்கங்களை உபதேசித்த சங்கார கர்த்தாவுமாகிய பரமசிவன்—தந்த நற கந்தா - பெற்ற நன்மையையுடைய கந்தசுவாமியாகியும்,—இக்கு அனம் தங்கு அலைநீர்ச் செய்க்கண் ஆம் செந்திலார் - கரும்புகளானவை அன்னங்கள இருக்கின்ற அலையையுடைய ஜலம் பொருந்திய வயல்களிலே உண்டாகப்பெற்ற திருச்செந்தூரையுடையவராகியு மிருக்கின்ற முருகக்கடவுளுடைய—தனை ஆதரிக்க - மாலையை விரும்பினமாத்திரத்தில்,—

ந்தம ஈலை ந்ததுக் கரச்சங்கங்களை இழந்தேம் - நம்முடைய வஸ்திரத்தை நீங்கக் கையிலிருந்த சங்கவளையல்களை இழந்தனபூ எ - று. [முருகக்கடவுள் பவனிவருதல் கண்டு மால்கொண்டு வஸ்திரமும வளையலு மிழந்துநின்ற மகளிர் சொல்லியது.] (கஎ)

சங்கரியக்க நிகர்த்த நின் றாதை தகையதென்னச்
சங்கரியக்கரி றைஞ்செழிற் செந்திற் சடானனகஞ்
சங்கரியக்கதிர் தாவிசைகின்ற சரணத்தினாற்
சங்கரியக்கனைத் தேயெய்ப்பச் செறியந்தகற் சினந்தே.

இ - ள். சங்கரி அக்கம நிகாதத நின் தாதை தகையது என்ன - உமாதேவியுடைய கண்ணைப்போன்ற உம்முடைய பிதாவாகிய பரமசிவனது செயகையைப்போல,—சங்கு அரியக்கர் இறைஞ்சு எழிற் செந்திற் சடானன - சங்கையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியும் இயக்கர்களும் வணங்குகின்ற அழகையுடைய திருச்செந்தூரில் வாழும் ஆறுதிருமுகங்களையுடையவரே,—கஞ்சம் கரியக் கதிர் இசைகின்ற சரணத்தினால் சங்கரி - தாமரைமலரும் கருகுமபடியாக ஒளி பொருந்துகின்ற உம்முடைய பாதத்தினாற் கொன்றருளும்—அக்கனைத்தே எற செறி அந்தகற்சினந்து - அந்தக்கனைத்தே என்னைச் சேரும் இயமனைக் கோபித்து. எ - று. இயமனைக் கோபித்துக் கொன்றருளுமெனக் கூட்டுக.()

தகரனலங்கநிறைந்ததானசெந்திற்றந்தைசங்கேய்ந்
தகரனலங்கனளிறுதனத்தின் ருழ்ளகந
தகரனலங்கடாங்னறசத்தியன்ருளெனினாந
தகரநலங்கனனருலெனச்சிறிடத்தக்கரனறே.

இ - ள். தகரன் - மேடவாகனத்தையுடையவராகியும்;—நல் அங்கம் நிறை நிறத்தான - நன்மையாகிய திருமேனியிலே நிறைந்த வண்ணத்தை யுடையவராகியும்,—செந்தில் தந்தை - திருச்செந்தூரில் வாழும் பிதாவாகியும்,—சங்கு ஏய்ந்த கரன்

அலங்கல் களிறுதனத்தினன் தாழ் - சங்கு பொருந்திய கையையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியும் மாலையையணிந்த தாமரை யாசனத்தினையுடைய பிரமதேவரும் வணங்குகின்ற—அளகம் தகரவுலங்கள் தர நின்ற சத்தியன் - அளகமானது மயிர்ச்சாந்தாலாகிய இன்பத்தைத் தரும்படி நின்ற கிரியாசத்தியாகிய தெய்வயானையையுடையவராகி யிருக்கின்ற கந்தசுவாமியினுடைய—தாளெனின் - பாதமென்பேறுயின்,—அந்தகர் அனலம் கனன்றுலெனச் சீறிடத் தக்கரன்று - யமனும் வடவாமுகாக்கினி சுவாலித்தாற் போலக் கோபித்தற்குத் தக்கவரல்லா. எ - று. (கக)

தக்கனகத்தினடறணித்தானயன்றன்கதிசந்
தக்கனகத்திகிரிக்கரனுக்கங்கடந்தளிக்கத்
தக்கனகத்தியனையாளியென்னெஞ்சதாஞ்சலசந்
தக்கனகத்தினகரன்றன்செந்திலைச்சந்திக்கினே.

இ - ள். தக்கன் அகத்தின் அடல் தணித்தான் (கதி) - தக்கனுடைய அகங்காரத்தினது வலிமையை அடக்கிய உருத்திரமூர்த்தியுடைய பதத்தையும்—அயன்றன் கதி - பிரமனுடைய பதத்தையும்—சந்தக் கனகத் திகிரிக்கரன் ஆக்கங்கள்-அழகினையுடைய பொன்மயமாகிய சக்கரத்தைத்தரித்த கையையுடைய விஷ்ணுவினது செல்வத்தையும்—தந்து அளிக்கத் தக்கன் - தந்து காக்கத்தக்கவர்—அகத்தியனை ஆளி - அகஸ்திய மகாமுனிவரை ஆண்டருளினவரும்—என் நெஞ்சதாம் சலசம் தக்கன் நகு அத தினகரன் - எனணிதயமாகிய தாமரைமலருக்கு அன்பராக விளங்குகின்ற அந்த ஞானசூரியருமாகிய முருகக்கடவுளானவர்,—தன் செந்திலைச் சந்திக்கின-தம்முடைய திருச்செந்தூரைச் சந்திக்கில். எ - று. முருகக்கடவுளானவர் தம்முடைய திருச்செந்தூரைச்சந்திக்கில் உருத்திரமூர்த்தியினுடைய பதத்தையும் பிரமனுடைய பதத்தையும் விஷ்ணுவினுடைய செல்வத்தையும் தந்து காக்கத்தக்கவரெனக் கூட்டுக. (உ0)

சந்தத்தனத்திகடந்திறத்தாசைதலத்தினிச்சை
சந்தத்தனத்தினசைதீரடியன்றனதில்லிற்சேர்
சுந்தத்தனத்தியதளான்றனயதடக்கயல்கஞ்
சந்தத்தனத்தினினங்கீழிழிசெந்திற்றங்கினற்கே.

இ - ள். சந்தத் தனத்திகள் தம் திறத்து ஆசை - சந்தனத் தையணிந்த தனத்தையுடைய பெண்களது காரணத்தாலாகிய ஆசையையும் — தலத்தின் இச்சை — மண்ணில் வைக்கப்படும் ஆசையையும் — சந்தத் தனத்தின் நசை தீர் - அழகையுடைய பொன்னிலேறும் ஆசையையும் தீர்த்தருளும் — அடியன்றனது இல் இல் சந்து சேர் அத்தன் அத்தி அதளான் தனய - தமதடியாராகிய சுந்தரமூர்த்திநாயனாருடைய மனைவியாகிய பரவையினது வீட்டிலே தூதாகச் சென்ற பிதாவும் யானையினது தோலையுடையவருமாகிய பரமசிவனுடைய குமாரரே, — தடக்கயல் கஞ்சம் தந்த நத்தின் இனம் கீழ் இழி செந்தில் தங்கினற்கு - பெரிய கயனமச்சங்கள் தாமரைமலரிலே பாய (அதின்மேற்று யின்ற) சங்குக கூட்டங்கள் கீழே யிறங்கப்பெற்ற உம்முடைய திருச்செந்தூரிலே வந்து வசித்த எனக்கு. எ - று. பரமசிவனுடைய குமாரரே எனக்குப் பெண்களது காரணததாலாகிய ஆசையையும் மண்ணில் வைக்கப்படுமாசையையும் பொன்னிலேறு மாசையையும் தீர்ததருளுமெனக் கூட்டுக. (உக)

தங்கச்சினகரநேராக்கலந்திச்சகநிறைந்தார்
தங்கச்சினகரநேயர்தனயன்றனக்கினிதாந்
தங்கச்சினகரநீள்செந்திலுட்டிறறனகரிதந்
தங்கச்சினகரநகனனென்னங்கடையலர்க்கே.

இ - ள். தங்கு அச்சின் அகரம் நேராக் கலந்து இச்சகம் நிறைந்தார் - பொருந்திய உயிரெழுத்துக்களுக்குள்ளே அகரமாகிய அக்கரத்தைப்போன்று உயிர்கள்தோறும் பொருந்தி இவ்வுலகத்திலே வியாபித்தவரும் — தம் கச்சி நகரம் நேயர் - தம்முடைய காஞ்சிபுரத்தில் விருப்பத்தை யுடையவருமாகிய பர

மசிவனுடைய—தனயன்றனக்கு இனிதாம் - குமாரராகிய முரு கக்கடவுளுக்கு இனியதாகிய—தமக சினகரம் நீள் செந்தில் நாட்டில் - பொன்னுலாய கோயிலானது உயர்ந்திருக்கப் பெற்ற திருச்செந்தூரைத் தன்னிடத்துடைய நாட்டின்கண்ணே—கரி தந்தத் தனம் கச்சில் நகர நற்கனன் என் நஙகள் தையலர்க்கு - யானைக்கோட்டைப் போலும் தனங்கள் கச்சுள்ளே நின்றும் பிதுங்குதற்கு நல்ல கனம் யாது காரணத்தாலுண்டாயது எங் களுடைய பெண்ணுக்கு? எ - று. பாங்கியே நீ சொல்லென்பது எஞ்சி நின்றது. [செவிலி தலைவியினது முலை யிறுமாப்பைக் கண்டையுற்றுப் பாங்கியை வினவல்.] (உஉ)

அலரிநனந்தலையாழிகண்டாஙகுச்சிகியினிடை
யலரினனந்தநிகரயிலான்செந்திலாயிழையை
யலரினனந்தநினைநிலந்தேர்ந்ததறகன்றயலா
ரலரினனந்தஞ்சொலற்கிடனெஞ்சழிகின்றதே.

இ - ள். ஆழி நனந்தலை அலரி கண்டாஙகு - சமுத்திரத்தி னது நடுவிலே சூரியன் தோன்றினாற்போல—சிகியினிடை அலர் இனன் - மயில்வாகனத்திலே விளஙகுகின்ற தலைவரும்,— அந்தம் நிகர் அயிலான்—அழகிய ஒளிபொருந்திய வேலாயுத த்தை யுடையவருமாகிய முருகக்கடவுளது—செந்தில் ஆயிழை - திருச்செந்தூரிலிருக்கும் பெண்ணுக்கு—ஐயலர் இனல் நந்த நினை நிலம் தேர்ந்ததற்கு - ஐந்து புஷ்பபாணஙகளாலாகிய துன்பங்கெடும்படி உன்னை இந்நாட்டின்கண்ணே தேடியத றகு—அன்று அயலார் அலரின் அனந்தம் சொலற்கு இடனு நெஞ்சு அழிகின்றது - அந்நாளிலே அயலவர்கள் பழிமொழி யாக அளவில்லாத வார்த்தைகளைப்பேசுதலுக்கு இடமாக மனம் வருந்துகின்றது. எ - று. [அலரறிவுறுத்தல்.] (உஙு)

தேயத்தியங்கியலகிறலங்களிற்சென்றடிக
டேயத்தியங்கியலையறிடங்கதிசேர்தலறைந்

தேயத்தியங்கினநித்திலந்தானெறிசெந்திலடைந்
தேயத்தியங்கிதரித்தான்றனயற்றெரிசிக்கினே.

இ-ள். தேயத்து இயங்கி அலகில் தலங்களில் சென்று அடிகள் தேய தியங்கி அலையல்-தேசங்கள்தோறுஞ் சஞ்சரித்து அளவில்லாத க்ஷேத்திரங்களிலே போய்க் கால்கள் தேயும்படி தியங்கி அலையாதே,—க்தி சேர்தல் திடம் - மோக்ஷத்தை அடைதல் நிச்சயம்:—அறைந்து அத்தி அங்கு இனம் நித்திலம் எறி செந்தில் அடைந்து - ஆரவாரித்துச் சமுத்திரமானது அவ்விடத்திற் கூட்டமாகிய முத்துக்களைக் கரையிலெறியப்பெற்ற திருச்செந்தூரைச் சேர்ந்து,—ஏய் அத்தி அங்கி தரித்தான் தனயன் தெரிசிக்கின் - அவ்விடத்திலிருக்கின்ற எலும்பையும் அக்கினியையும் தரித்த பரமசிவனுடைய குமாரராகிய முருகக்கடவுளைத் தரிசிக்கில். எ-று. முருகக்கடவுளைத் தரிசிக்கில் மோக்ஷத்தையடைதல் நிச்சயமெனக் கூட்டுக. மூன்றுமடியின் முதலிலிருக்கும் ஏகாரம அசைநிலை. (உச)

சிக்கதனங்கடிறக்கின்றகன்னியர்சிந்தைகளே
சிக்கதனங்களளித்தழிந்தேற்கெழிற்செந்திறரி
சிக்கத்தனங்கழலையேத்தநல்கினன்சீர்நிறைகா
சிக்கத்தனங்களகிலேசன்றந்ததிறற்கந்தனே.

இ-ள். சிக்கத தனங்கள் திறக்கின்ற கன்னியர் சிந்தைகள் நேசிக்க-கண்டவர்கள் தங்களிடத்தில் அகப்படும்படி முலைகளைத் திறவாநின்ற பெண்களுடைய மனம் விரும்பும்பொருட்டு—தனங்கள் அளித்து அழிந்தேற்கு - திரவியங்களை அவர்களுக்குக் கொடுத்துக் கெட்டவனாகிய எனக்கு—எழில் செந்தில் தரிசிக்க - அழகையுடைய திருச்செந்தூரைத் தரிசிப்பதற்கும்,—தன் அம் கழலை ஏத்த - தம்முடைய அழகிய பாதத்தைத் துதிப்பதற்கும்,—நல்கினன் - அருள்செய்தார்—சீர் நிறை காசிக் கத்தன் நங்கள் அகிலேசன் தந்த திறல்கந்தன் - சிறப்புப்பொருந்திய காசியில் வீற்றிருக்கும் கருத்தாவாகிய எங்கள் விசுவநாத

சுவாமிபெற்ற வலிமையையுடைய கந்தசுவாமியானவர். எ - று. கந்தசுவாமியானவர் எனக்குத திருச்செந்தூரைத் தரிசிப்பதற்கும் தம்முடைய பாதத்தைத துதிப்பதற்கும் அருள்செய்தாரெனக் கூட்டுக. (உரு)

கந்தரங்கானந்தனிற்சென்றடங்கிலென்காசிக்கநே
கந்தரங்கானந்தநண்ணிலென்கன்னியர்கட்டளக
கந்தரங்கானந்தநின்றுடெழிற்செந்திற்கண்டிறைஞ்சிக
கந்தரங்கானந்தநல்கச்சனனங்கடந்திலரே.

இ - ள். கந்தரம் கானந்தனில் சென்று அடங்கில் என் - முழையிலும் காட்டிலும் போய்ப் புலனொடுங்க இருந்ததனாற் பயன் யாது?—காசிக்கு அநேகந்தரம் காலநந்த நண்ணில என - காசிக்கு அநேகமுறை கால்கள் வருந்தும்படி போனதினாற் பயன் யாது?—கன்னியர் கந்தரம் கட்டு அளகம் கான நந்த நின்று ஆடு எழில்செந்தில் கண்டு இறைஞ்சி - பெண்கள மேகம போலும் நிறத்தையுடைய கட்டபபட்ட அளகததிலே வாசம் மிக நின்று நடிக்கின்ற அழகையுடைய திருசசெநதூரைத தரிசித்து வணங்கி,—கந்தர் அங்கு ஆனநதம நலக - முருககடவுள் அவ்விடத்திற சிவானந்ததத்தை அருள—சனனம கடநதிலர் - அதனாலே தங்கள் பிறவியை நீங்காதவாகள. எ - று. சிவானந தம்போற் கர்மயோகங்கள் பயன் படாவென்பது கருத்து. (உசு)

கடனந்தினாகத்ததளாடையாயெனைக்காக்கலிற்கே
கடனந்திநாணிறத்தாயெனநாரணனகண்டிறைஞ்செங
கடனந்திநாதன்றனயனற்செந்திலிற்காரிகையே
கடனந்தியையகங்காதலர்தேரிறகலிக்கின்றதே.

இ - ள். கடம் நந்து இல் நாகத்து அதள் ஆடையாய் - மதங் கெடுதலில்லாத யானையினது தோலாகிய வஸ்திரத்தையுடையவரே—எனைக் காக்கல் நிற்கே கடன் - அடியேனை இரட்சித்தல் உமக்கே கடனாம்—அந்தி நாண் நிறத்தாய் என - செக்கர்

மேகம் நாணத்தக்க செந்நிறத்தையுடையவரே என்று—நாரணன் கண்டு இறைஞ்சு எங்கள்தம் நந்தி நாதன் தனயன் - விஷ்ணுமூர்த்தி தரிசித்து வணங்குகின்ற எங்களுடைய நந்தியென்னும் பெயரைப்பொருந்திய பரமசிவனுடைய குமாரராகிய முருகக்கடவுளது—நற்செந்திலில் காரிகையே - நன்மையாகிய திருச்செந்தூரிலிருக்கும்பெண்ணே,—கடல் நந்தின் நாயகன் காதலர் தேரில் கலிக்கின்றது - சமுத்திரத்திலே தோன்றிய சங்குகளுடைய நாயகமாகிய வலம்புரி உன்னுடைய தலைவரினதுதேரிலே சத்திக்கின்றது. எ - று. [பாங்கி வலம்புரிகேட்டுத் தலைவனது வரவறிவுறுத்தல். (உஎ)

கணைக்காகநாய்கட்கின்காயநிலையெனக்கண்ணியென்ன
கணைக்காகநானலைந்தெய்த்தேனெழிற்செந்திற்கந்தநெற்றிக்
கணைக்காகனார்தந்தநின்றனையேயினிக்காதலினாற்
கணைக்காகனிகர்த்தேயழியங்கத்தின்காதலறறே.

இ - ள். கணைக் காகம் நாய்கள் தின காயம் நிலை எனக் கண்ணி - கூட்டமாகிய காகங்களும் நாய்களும் உண்கின்ற சரீரத்தை நித்தியமென்று நினைத்து,—என்ன கணக்கு ஆக நான் அலைந்து எய்த்தேன் - என்ன தாற்பரியத்தின்பொருட்டு யான் அலைந்து இளைத்தேன்?—எழில் செந்தில் கந்த - அழகையுடைய திருச்செந்தூரில் வீற்றிருக்குங் கந்தசுவாமீ,—நெற்றிக்கண் அக்கு ஆகனார் தந்த நின்றனையே - நெற்றிக்கண்ணையும் எலும்பு மணியைத் தரித்த திருமேனியையுமுடைய பரமசிவன் பெற்ற உம்மையே—இனிக் காதலினால் கணைக் கா - இனி விருப்பத்தினாலே தியானிக்கும்பொருட்டு (இடையூறுவராமற்) காத்தருளும்—கனா நிகர்த்து அழி அங்கத்தின் காதல் அற்று—சொப்பனத்தைப் போன்று அழிகின்ற சரீரத்தில் வைத்த விருப்பம் நீங்கி. எ - று. கண்ணை என்றது கணை என இடைக்குறைந்து நின்றது. சரீரத்தில் வைத்த விருப்பம் நீங்கி உம்மையே தியானிக்கும்பொருட்டுக் காத்தருளுமெனக் கூட்டுக. (உஅ)

காதலையானின்றனக்காக்கினனினிக்காயந்தந்தே
காதலையானின்றனக்காரணனடிக்கஞ்சங்கணீங்
காதலையானின்றகங்கரைந்தேத்தரன்கண்ணியராக்
காதலையானின்றசங்கரன்சேய்செந்திற்காங்கெயனே.

இ — ள். காதலை யான் நின்றனக்கு ஆக்கினன் - விருப்பத்தை நான் உம்மேல் வைத்தேன்;—இனிக் காயம் தந்து காதல்- இனிச் சரீரத்தைப் படைத்துக் கொல்லாதொழியும்.—ஐயான் - சூக்ஷுமரூபியும்—இன் தனம் காரணன்-இனிமையாகிய அருட் செல்வத்துக்குக் காரணரும—அடிக் கஞ்சங்கள் நீங்காது அலையான் நின்று அகம் கரைந்து ஏத்து அரன் - தம்முடைய பாதமாகிய தாமரைமலர்களை நீங்காமல் திருப்பாற்கடலிலே நித்திரைசெய்யும் விஷ்ணுமூர்த்தி முன்னின்று மனம உருகித் துதிக்கப்பெற்ற சங்காரகர்த்தாவும்—கண்ணி அராக் காது அலையா நின்ற சங்கரன் சேய - மாலையாகச் சர்ப்பம் காதுகளிலே அசைகின்ற சுகஞ்செயபவருமாகிய பரமசிவனுடைய குமாரரே,— செந்தில் காங்கெயனே - திருச்செந்தூரிலிருக்கின்ற கங்காபுத்திரரே. எ - று. சனனமரண துக்கங்களை நீக்கி நித்திய பேரின்பமயமாகிய மோக்ஷத்தைத் தந்தருளும என்பது கருத்து. (௨௧)

காயங்கலையநலியந்தகனணைகாலஞ்செய்ய
காயங்கலையதளானிலநீரழல்காறறெழிலா
காயங்கலையனலரிசித்தாயினன்காதலழ
காயங்கலையதிருஞ்செந்திலையெனககனறநெஞ்சே.

இ - ள். காயம் கலைய நலி அந்தகன் அணை காலம் - சரீரம் நீங்கும்படி வருத்துகின்ற இயமன்வருங்காலத்திலே—செய்ய காயம் கலை அதளான் - (சாக்கியநாயனாரெறிந்த) செங்கல்லாலாகிய சிவந்த தழும்பையும் கலைமானினது தோலையு முடையவராகியும்—நிலம் நீர் அழல் காறறு எழில் ஆகாயம கலையன் அலரி சித்து ஆயினன் - பிருதிவியும அப்புவும் தேயுவும் வாயுவும் அழகையுடைய ஆகாசமும் சந்திரனும் சூரியனும் ஆன்மா

வும் ஆனவராகியுமிருக்கின்ற பரமசிவனுடைய—காதல் அழகு ஆய் - குமாரராகிய முருகக்கடவுளினது திருவுருவத்தைத் தியானி;—அங்கு அலை அதிரும் செந்திலாய் என்க - அவ்விடத்தே சமுத்திரம் ஒலிக்கின்ற திருச்செந்தூரை யுடையவரே என்று சொல்லு;—கன்றல் நெஞ்சே - வருந்தாதொழி என்மனமே. எ - று. என்மனமே இயமன் வருங்காலத்திலே வருந்தாதொழி முருகக்கடவுளினது திருவுருவத்தைத் தியானி திருச்செந்தூரையுடையவரே என்று சொல்லு எனக்கூட்டுக. சரீராந்தியத்திலே மனமானது எப்பொருளிலே சிந்தனை வைத்ததோ அப்பொருளே கைகூடும் என்பது சாத்திரசித்தம் ஆதலால், இப்படிச்சொன்னார். எக்காலத்திலும் இடைவிடாமல் வைத்த சிந்தனை எதுவோ அதுவே சரீராந்தியத்திலும் வருவது ஆகையால், முருகக்கடவுளைத் தியானித்தலை எக்காலத்திலும் இடைவிடாது செய்தாலொழியச் சரீராந்தியத்திலே செய்தல் கூடாது எனவும், அதனால் எப்பொழுதும் தியானிக்கவேண்டும் எனவும் அறிந்துகொள்க. (நூ)

திருச்செந்தினிரோட்டகயமகவந்தாதியுரை

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.